

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2018/1860

af 28. november 2018

om brug af Schengeninformationssystemet i forbindelse med tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 79, stk. 2, litra c),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere, der ikke eller ikke længere opfylder betingelserne for indrejse, ophold eller bopæl i medlemsstaterne, under fuld overholdelse af de grundlæggende rettigheder, navnlig princippet om nonrefoulement, og i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF ⁽²⁾ udgør en væsentlig del af den omfattende indsats for at imødegå irregulær migration og øge tilbagesendelsesprocenten for irregulære migranter.
- (2) Det er nødvendigt at gøre Unionens system for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold mere effektivt. Det er afgørende for at bevare befolkningens tillid til Unionens migrations- og asylpolitik og yde støtte til personer med behov for international beskyttelse.
- (3) Medlemsstaterne bør træffe alle nødvendige foranstaltninger for at tilbagesende tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold på en effektiv og forholdsmæssigt afpasset måde i overensstemmelse med bestemmelserne i direktiv 2008/115/EF.
- (4) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1861 ⁽³⁾ og (EU) 2018/1862 ⁽⁴⁾ fastsætter betingelserne for oprettelse, drift og brug af Schengeninformationssystemet (SIS).
- (5) Der bør oprettes et system for udveksling af oplysninger mellem medlemsstater, der bruger SIS i henhold til forordning (EU) 2018/1861 vedrørende afgørelser om tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere, der opholder sig ulovligt på medlemsstaternes område, og for overvågning af, hvorvidt tredjelandsstatsborgere, der er genstand for disse afgørelser, har forladt medlemsstaternes område.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets holdning af 24.10.2018 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 19.11.2018.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold (EUT L 348 af 24.12.2008, s. 98).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1861 af 28. november 2018 om oprettelse, drift og brug af Schengeninformationssystemet (SIS) på området ind- og udrejsekontrol, om ændring af konventionen om gennemførelse af Schengenaf-talen og om ændring og ophævelse af forordning (EF) nr. 1987/2006 (se side 14 i denne EUT).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1862 af 28. november 2018 om oprettelse, drift og brug af Schengeninformationssystemet (SIS) på området politisamarbejde og strafferetligt samarbejde, om ændring og ophævelse af Rådets afgørelse 2007/533/RIA og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1986/2006 og Kommissionens afgørelse 2010/261/EU (se side 56 i denne EUT).

- (6) Denne forordning berører ikke tredjelandstatsborgeres rettigheder og forpligtelser i henhold til direktiv 2008/115/EF. En indberetning indlæst i SIS med henblik på tilbagesendelse udgør ikke i sig selv en bestemmelse af tredjelandstatsborgerens status på medlemsstaternes område, navnlig ikke i en anden medlemsstat end den medlemsstat, der indlæste indberetningen i SIS.
- (7) Indberetninger om tilbagesendelse indlæst i SIS og udveksling af supplerende oplysninger om disse indberetninger bør hjælpe de kompetente myndigheder med at træffe de nødvendige foranstaltninger til håndhævelse af afgørelser om tilbagesendelse. SIS bør bidrage til identifikation af og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne om tredjelandstatsborgere, der er genstand for en sådan afgørelse om tilbagesendelse, og som er forsvundet eller pågribes i en anden medlemsstat. Disse foranstaltninger bør bidrage til at forebygge og afskrække irregulær migration og sekundære bevægelser og øge samarbejdet mellem medlemsstaternes myndigheder.
- (8) For at sikre effektiviteten af tilbagesendelser og øge merværdien af indberetninger om tilbagesendelse bør medlemsstaterne indlæse indberetninger i SIS i forbindelse med afgørelser om tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold, som de træffer i overensstemmelse med bestemmelser, som overholder direktiv 2008/115/EF. Med henblik herpå bør medlemsstaterne også indlæse en indberetning i SIS, når der træffes afgørelser, som indfører eller indeholder en forpligtelse til at vende tilbage, i de situationer, der er beskrevet i nævnte direktivs artikel 2, stk. 2, nemlig til tredjelandstatsborgere, der nægtes indrejse i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 ⁽¹⁾, eller som pågribes eller standses af de kompetente myndigheder i forbindelse med ulovlig passage af en medlemsstats ydre grænse ad land-, sø- eller luftvejen, og som ikke efterfølgende har opnået tilladelse eller ret til ophold i den pågældende medlemsstat, og tredjelandstatsborgere, der er genstand for tilbagesendelse som en strafferetlig sanktion eller som følge af en strafferetlig sanktion i henhold til national ret, eller som er genstand for en udleveringsprocedure. I visse tilfælde kan medlemsstaterne undlade at indlæse indberetning i SIS, når der er en lav risiko for, at afgørelsen om tilbagesendelse ikke overholdes, navnlig i forbindelse med frihedsberøvelse af enhver varighed, eller når afgørelsen om tilbagesendelse træffes ved den ydre grænse og gennemføres umiddelbart, med henblik på at reducere deres administrative byrder.
- (9) Denne forordning bør fastsætte fælles regler for indlæsning af indberetninger om tilbagesendelse i SIS. Indberetninger om tilbagesendelse bør indlæses i SIS så snart de underliggende afgørelser er truffet. Af indberetningen bør det fremgå, hvorvidt den pågældende tredjelandstatsborger er indrømmet en frist for frivillig udrejse, herunder om den pågældende frist er blevet forlænget, og om afgørelsen er blevet suspenderet, eller om udsendelsen er blevet udsat.
- (10) Det er nødvendigt at fastlægge de kategorier af oplysninger, der skal indlæses i SIS med hensyn til en tredjelandstatsborger, der er genstand for en afgørelse om tilbagesendelse. Indberetninger om tilbagesendelse bør kun indeholde de oplysninger, der er nødvendige for at identificere de registrerede, at gøre det muligt for de kompetente myndigheder at træffe velfunderede beslutninger uden at spille tid og, hvis det er nødvendigt, at sikre disse myndigheders beskyttelse mod personer, der f.eks. er bevæbnede, voldelige, undvejet eller involveret i en aktivitet som omhandlet i artikel 3-14 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/541 ⁽²⁾. Med henblik på at lette identifikationen og afsløre, om den pågældende har flere identiteter, bør indberetningen også indeholde en henvisning til den berørte persons identifikationsdokument og en kopi af dette dokument, hvis det foreligger.
- (11) Da identifikation af personer ved hjælp af fingeraftryk og fotografier eller ansigtsbilleder er pålidelig, bør de altid indsættes i indberetningerne om tilbagesendelse. Da de måske ikke er tilgængelige, f.eks. når en afgørelse om tilbagesendelse træffes in absentia, bør det undtagelsesvis være muligt at afvige fra dette krav i sådanne tilfælde.
- (12) Udvekslingen af supplerende oplysninger fra de nationale kompetente myndigheder om tredjelandstatsborgere, der er omfattet af indberetninger om tilbagesendelse, bør altid foretages via det netværk af nationale kontorer, der betegnes SIRENE-kontorerne, og som fungerer som kontaktpunkt og i overensstemmelse med artikel 7 og 8 i forordning (EU) 2018/1861.
- (13) Der bør fastlægges procedurer, som gør det muligt for medlemsstaterne at kontrollere, at forpligtelsen til at vende tilbage er blevet overholdt, og bekræfte over for den medlemsstat, som foretog indberetningen om tilbagesendelse indlæst i SIS, at den pågældende tredjelandstatsborger er udrejst. Disse oplysninger bør bidrage til mere omfattende overvågning af overholdelsen af afgørelser om tilbagesendelse.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 af 9. marts 2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengen-grænsekodeks) (EUT L 77 af 23.3.2016, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/541 af 15. marts 2017 om bekæmpelse af terrorisme og om erstatning af Rådets rammeførelse 2002/475/RIA og ændring af Rådets afgørelse 2005/671/RIA (EUT L 88 af 31.3.2017, s. 6).

- (14) Indberetninger om tilbagesendelse bør slettes, så snart den medlemsstat eller kompetente myndighed, der traf afgørelsen om tilbagesendelse, modtager bekræftelse af, at tilbagesendelsen har fundet sted, eller hvor den kompetente myndighed har tilstrækkelige og overbevisende oplysninger om, at tredjelandsstatsborgeren har forladt medlemsstaternes område. Hvor en afgørelse om tilbagesendelse er ledsaget af et indrejseforbud, bør en indberetning om nægtelse af indrejse og ophold indlæses i SIS i overensstemmelse med forordning (EU) 2018/1861. I sådanne tilfælde bør medlemsstaterne træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at der ikke er noget tidsinterval mellem det tidspunkt, hvor tredjelandsstatsborgeren forlader Schengenområdet, og tidspunktet for aktivering af indberetningen i SIS om nægtelse af indrejse og ophold. Hvis oplysningerne i SIS viser, at afgørelsen om tilbagesendelse er ledsaget af et indrejseforbud, bør håndhævelsen af dette indrejseforbud sikres.
- (15) SIS bør indeholde en mekanisme til underretning af medlemsstaterne om tredjelandsstatsborgere, der ikke overholder en forpligtelse til at vende tilbage inden for en given frist for frivillig udrejse. Mekanismen bør hjælpe medlemsstaterne med at opfylde deres forpligtelser til at håndhæve afgørelser om tilbagesendelse og deres forpligtelse til at udstede et indrejseforbud i overensstemmelse med direktiv 2008/115/EF for så vidt angår tredjelandsstatsborgere, som ikke har overholdt en forpligtelse til at vende tilbage.
- (16) Denne forordning bør fastsætte ufravigelige regler om konsultation mellem medlemsstaterne for at undgå eller forlige modstridende instrukser. Der bør gennemføres konsultationer, hvor en tredjelandsstatsborger, der har eller indrømmes en gyldig opholdstilladelse eller et gyldigt visum til længerevarende ophold af en medlemsstat, er genstand for en indberetning om tilbagesendelse, der er foretaget af en anden medlemsstat, navnlig hvis afgørelsen om tilbagesendelse er ledsaget af et indrejseforbud, eller hvor der kan opstå modstridende forhold ved indrejse på medlemsstaternes område.
- (17) Indberetninger bør ikke lagres i SIS længere, end det er nødvendigt til de formål, hvortil de blev indlæst. De relevante bestemmelser i forordning (EU) 2018/1861 om undersøgelsesfrister bør finde anvendelse. Indberetninger om tilbagesendelse bør automatisk slettes, så snart de udløber, i overensstemmelse med den i nævnte forordning omhandlede undersøgelsesprocedure.
- (18) Personoplysninger, som en medlemsstat har indhentet i medfør af denne forordning, bør ikke overføres eller stilles til rådighed for noget tredjeland. Som en undtagelse fra denne regel bør det være muligt at overføre sådanne personoplysninger til et tredjeland, hvor overførslen er underlagt strenge betingelser og er nødvendig i konkrete tilfælde for at bidrage til identifikation af en tredjelandsstatsborger med henblik på vedkommendes tilbagesendelse. Overførsel af personoplysninger til tredjelande bør udføres i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679⁽¹⁾ og foretages efter aftale med den indberettende medlemsstat. Det bør dog bemærkes, at de tredjelande, hvortil tilbagesendelsen sker, ofte ikke er genstand for afgørelser om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet, som er vedtaget af Kommissionen i henhold til artikel 45 i forordning (EU) 2016/679.

Endvidere har Unionens omfattende bestræbelser i samarbejde med de vigtigste oprindelseslande for tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold, der er omfattet af en forpligtelse til at vende tilbage, ikke været i stand til at sikre, at sådanne tredjelande systematisk opfylder den forpligtelse, som er fastlagt i folkeretten, til at tilbagetage egne statsborgere. Tilbagetagelsesaftaler, der er indgået eller er ved at blive forhandlet af Unionen eller medlemsstaterne, og som giver passende garantier for overførsel af personoplysninger til tredjelande i henhold til artikel 46 i forordning (EU) 2016/679, omfatter et begrænset antal sådanne tredjelande. Indgåelse af eventuelle nye aftaler er fortsat usikker. Under disse omstændigheder og som en undtagelse fra kravet om en afgørelse om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet eller fornødne garantier bør overførsel af personoplysninger til tredjelandes myndigheder i henhold til nærværende forordning være tilladt med henblik på gennemførelse af Unionens tilbagesendelsespolitik. Det bør være muligt at anvende undtagelsen i artikel 49 i forordning (EU) 2016/679, jf. dog betingelserne i nævnte artikel. I medfør af nævnte forordnings artikel 57 bør gennemførelsen af nævnte forordning, herunder for så vidt angår overførsel af personoplysninger til tredjelande i henhold til nærværende forordning, være underlagt tilsyn af uafhængige tilsynsmyndigheder.

- (19) Det kan være væsentligt forskellige nationale myndigheder, der er ansvarlige for tilbagesendelse i de enkelte medlemsstater og også inden for en medlemsstat, afhængigt af årsagerne til det ulovlige ophold. De judicielle myndigheder kan også træffe afgørelser om tilbagesendelse, f.eks. som følge af efterprøvelse af et afslag på tilladelse eller ret til ophold eller som en strafferetlig sanktion. Alle nationale myndigheder med ansvar for at træffe og håndhæve afgørelser om tilbagesendelse i overensstemmelse med direktiv 2008/115/EF bør have adgang til SIS for at kunne indlæse, opdatere, slette og søge i indberetninger om tilbagesendelse.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

- (20) De nationale kompetente myndigheder omhandlet i forordning (EU) 2018/1861 bør gives adgang til indberetninger om tilbagesendelse med henblik på identifikation og tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere.
- (21) I Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/794 ⁽¹⁾ fastsættes det, at Europol skal støtte og styrke de nationale kompetente myndigheders indsats og deres samarbejde om bekæmpelse af terrorisme og grov kriminalitet og udarbejde analyser og trusselsvurderinger. For at gøre det lettere for Europol at varetage sine opgaver, navnlig inden for rammerne af Det Europæiske Center for Migrantsmugling, er det hensigtsmæssigt at give Europol adgang til den indberetningskategori, der er fastsat i nærværende forordning.
- (22) I Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1624 ⁽²⁾ er det med henblik på nærværende forordning fastsat, at værtsmedlemsstaten skal give tilladelse til, at medlemmerne af de hold, der er omhandlet i artikel 2, nr. 8), i nævnte forordning, og som Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning har indsat, kan foretage de søgninger i EU-databaser, der er nødvendige for at opfylde de operative mål, der er fastlagt i den operative plan om ind- og udrejsekontrol, grænseovervågning og tilbagesendelse. Hensigten med udsendelsen af de hold, der er omhandlet i artikel 2, nr. 8) og 9), i nævnte forordning, er at give de medlemsstater, der anmoder om det, teknisk og operativ støtte, navnlig de medlemsstater, der står over for uforholdsmæssigt store migrationsudfordringer. For at de hold, der er omhandlet i artikel 2, nr. 8) og 9), i nævnte forordning, kan varetage deres opgaver, har de brug for adgang til SIS via en teknisk grænseflade hos Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning med forbindelse til det centrale SIS.
- (23) Bestemmelserne om det ansvar, der påhviler medlemsstaterne og Den Europæiske Unions Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-Systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1726 ⁽³⁾ («eu-LISA»), om indlæsning og behandling af indberetninger, om betingelserne for adgang til og opbevaring af indberetninger, om behandling af oplysninger, om databeskyttelse, om erstatningsansvar, og om overvågning og statistikker i forordning (EU) 2018/1861 bør også finde anvendelse på oplysninger, der indlæses og behandles i SIS i overensstemmelse med nærværende forordning.
- (24) Målene for denne forordning, nemlig at oprette et system til deling af oplysninger om afgørelser om tilbagesendelse udstedt af medlemsstaterne i overensstemmelse med bestemmelser, som overholder direktiv 2008/115/EF, med henblik på at lette deres håndhævelse og overvåge, hvorvidt tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold overholder deres forpligtelse til at vende tilbage, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af dets omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (25) Denne forordning overholder de grundlæggende rettigheder og de principper, som anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- (26) Anvendelsen af denne forordning berører ikke de forpligtelser, der følger af Genèvekonventionen af 28. juli 1951 om flygninges retsstilling, som suppleret ved New York-protokollen af 31. januar 1967.
- (27) Medlemsstaterne bør gennemføre denne forordning under fuld overholdelse af de grundlæggende rettigheder, herunder overholdelse af princippet om nonrefoulement, og bør altid tage hensyn til barnets tarv, til familieliv og helbredstilstand eller en tilstand af sårbarhed for de berørte enkeltpersoner.
- (28) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til TEU og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Inden seks måneder efter, at Rådet har truffet foranstaltning om denne forordning til udbygning af Schengenreglerne, træffer Danmark afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne forordning i sin nationale lovgivning, jf. artikel 4 i protokollen.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/794 af 11. maj 2016 om Den Europæiske Unions Agentur for Rets håndhævelses-samarbejde (Europol) og om erstatning og ophævelse af Rådets afgørelse 2009/371/RIA, 2009/934/RIA, 2009/935/RIA, 2009/936/RIA og 2009/968/RIA (EUT L 135 af 24.5.2016, s. 53).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1624 af 14. september 2016 om den europæiske grænse- og kystvagt og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 863/2007, Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004 og Rådets beslutning 2005/267/EF (EUT L 251 af 16.9.2016, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1726 af 14. november 2018 om Den Europæiske Unions Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-Systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed (eu-LISA) og om ændring af forordning (EF) nr. 1987/2006 og Rådets afgørelse 2007/533/RIA og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1077/2011 (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 99).

- (29) Denne forordning udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Det Forenede Kongerige ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2000/365/EF ⁽¹⁾; Det Forenede Kongerige deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige.
- (30) Denne forordning udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF ⁽²⁾; Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.
- (31) For så vidt angår Island og Norge udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ⁽³⁾, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra C), i Rådets afgørelse 1999/437/EF ⁽⁴⁾.
- (32) For så vidt angår Schweiz udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ⁽⁵⁾, der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra C), i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF ⁽⁶⁾.
- (33) For så vidt angår Liechtenstein udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ⁽⁷⁾, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra C), i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/350/EU ⁽⁸⁾.
- (34) For så vidt angår Bulgarien og Rumænien udgør denne forordning en retsakt, der bygger på, eller som på anden måde har tilknytning til, Schengenreglerne, jf. artikel 4, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2005, og bør sammenholdes med Rådets afgørelse 2010/365/EU ⁽⁹⁾ og (EU) 2018/934 ⁽¹⁰⁾.
- (35) For så vidt angår Kroatien udgør denne forordning en retsakt, der bygger på, eller som på anden måde har tilknytning til, Schengenreglerne, jf. artikel 4, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2011, og bør sammenholdes med Rådets afgørelse (EU) 2017/733 ⁽¹¹⁾.
- (36) For så vidt angår Cypern udgør denne forordning en retsakt, der bygger på, eller som på anden måde har tilknytning til, Schengenreglerne, jf. artikel 3, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2003.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne (EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43).

⁽²⁾ Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne (EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20).

⁽³⁾ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

⁽⁴⁾ Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengen-reglerne (EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31).

⁽⁵⁾ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.

⁽⁶⁾ Rådets afgørelse 2008/146/EF af 28. januar 2008 om indgåelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1).

⁽⁷⁾ EUT L 160 af 18.6.2011, s. 21.

⁽⁸⁾ Rådets afgørelse 2011/350/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser og personbevægelser (EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19).

⁽⁹⁾ Rådets afgørelse 2010/365/EU af 29. juni 2010 om anvendelse af Schengenreglernes bestemmelser om Schengeninformationsystemet i Republikken Bulgarien og Rumænien (EUT L 166 af 1.7.2010, s. 17).

⁽¹⁰⁾ Rådets afgørelse (EU) 2018/934 af 25. juni 2018 om anvendelse af de resterende bestemmelser i Schengenreglerne om Schengeninformationsystemet i Republikken Bulgarien og Rumænien (EUT L 165 af 2.7.2018, s. 37).

⁽¹¹⁾ Rådets afgørelse (EU) 2017/733 af 25. april 2017 om anvendelsen af bestemmelserne i Schengenreglerne for så vidt angår Schengeninformationsystemet i Republikken Kroatien (EUT L 108 af 26.4.2017, s. 31).

- (37) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 28, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 ⁽¹⁾ og afgav en udtalelse den 3. maj 2017 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

I denne forordning fastsættes betingelserne og procedurerne for indlæsning og behandling af indberetninger vedrørende tredjelandstatsborgere, der er genstand for afgørelser om tilbagesendelse truffet af medlemsstaterne, i Schengeninformati-onssystemet (SIS) oprettet ved forordning (EU) 2018/1861, samt for udvekslingen af supplerende oplysninger om sådanne indberetninger.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »tilbagesendelse«: tilbagesendelse som defineret i artikel 3, nr. 3), i direktiv 2008/115/EF
- 2) »tredjelandstatsborger«: en tredjelandstatsborger som defineret i artikel 3, nr. 1), i direktiv 2008/115/EF
- 3) »afgørelse om tilbagesendelse«: en administrativ eller retslig afgørelse eller retsakt, der fastslår eller erklærer, at en tredjelandstatsborgers ophold er ulovligt, og som pålægger eller fastslår en forpligtelse for den pågældende til at vende tilbage, under overholdelse af direktiv 2008/115/EF
- 4) »indberetning«: en indberetning som defineret i artikel 3, nr. 1), i forordning (EU) 2018/1861
- 5) »supplerende oplysninger«: supplerende oplysninger som defineret i artikel 3, nr. 2), i forordning (EU) 2018/1861
- 6) »udsendelse«: udsendelse som defineret i artikel 3, nr. 5), i direktiv 2008/115/EF
- 7) »frivillig udrejse«: en frivillig udrejse som defineret i artikel 3, nr. 8), i direktiv 2008/115/EF
- 8) »indberettende medlemsstat«: en indberettende medlemsstat som defineret i artikel 3, nr. 10), i forordning (EU) 2018/1861
- 9) »udstedende medlemsstat«: en udstedende medlemsstat som defineret i artikel 3, nr. 11), i forordning (EU) 2018/1861
- 10) »fuldbyrdende medlemsstat«: en fuldbyrdende medlemsstat som defineret i artikel 3, nr. 12), i forordning (EU) 2018/1861
- 11) »personoplysninger«: personoplysninger som defineret i artikel 4, nr. 1), i forordning (EU) 2016/679
- 12) »CS-SIS«: den tekniske støttefunktion for det centrale SIS som omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2018/1861
- 13) »opholdstilladelse«: en opholdstilladelse som defineret i artikel 2, nr. 16), i forordning (EU) 2016/399
- 14) »visum til længerevarende ophold«: et visum til længerevarende ophold som omhandlet i artikel 18, stk. 1, i konventionen af 19. juni 1990 om gennemførelse af Schengenaftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser ⁽²⁾
- 15) »hit«: et hit som defineret i artikel 3, nr. 8), i forordning (EU) 2018/1861
- 16) »trussel mod den offentlige sundhed«: en trussel mod den offentlige sundhed som defineret i artikel 2, nr. 21), i forordning (EU) 2016/399
- 17) »ydre grænser«: de ydre grænser som defineret i artikel 2, nr. 2), i forordning (EU) 2016/399.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

⁽²⁾ EUT L 239 af 22.9.2000, s. 19.

*Artikel 3***Indlæsning af indberetninger om tilbagesendelse i SIS**

1. Medlemsstaterne indlæser indberetninger i SIS om tredjelandstatsborgere, som er genstand for en afgørelse om tilbagesendelse, med henblik på at kontrollere, at forpligtelsen til at vende tilbage er blevet overholdt, og at støtte håndhævelsen af afgørelsen om tilbagesendelse. Der indlæses indberetning om tilbagesendelse i SIS, straks efter at afgørelsen om tilbagesendelse er truffet.
2. Medlemsstaterne kan undlade at indlæse indberetninger om tilbagesendelse, når afgørelserne om tilbagesendelse vedrører tredjelandstatsborgere, der frihedsberøves, mens de venter på at blive udsendt. Hvis de pågældende tredjelandstatsborgere løslades uden at blive udsendt, indlæses en indberetning om tilbagesendelse straks i SIS.
3. Medlemsstaterne kan undlade at indlæse indberetninger om tilbagesendelse, når afgørelsen om tilbagesendelse er truffet ved en medlemsstats ydre grænse og omgående er fuldblyrdet.
4. Den frist for frivillig udrejse, der er indrømmet i overensstemmelse med artikel 7 i direktiv 2008/115/EF, registreres omgående i indberetningen om tilbagesendelse. Enhver forlængelse af den pågældende frist registreres straks i indberetningen.
5. Enhver suspendering eller udsættelse af håndhævelsen af afgørelsen om tilbagesendelse, herunder som følge af indgivelse af en klage, registreres omgående i indberetningen om tilbagesendelse.

*Artikel 4***Kategorier af oplysninger**

1. En indberetning om tilbagesendelse, der indlæses i SIS i henhold til denne forordnings artikel 3, må kun indeholde følgende oplysninger:
 - a) efternavne
 - b) fornavne
 - c) fødenavne
 - d) tidligere anvendte navne og kaldenavne
 - e) fødested
 - f) fødselsdato
 - g) køn
 - h) samtlige nationaliteter
 - i) hvorvidt den pågældende person
 - i) er bevæbnet
 - ii) er voldelig
 - iii) er forsvundet eller undveget
 - iv) er selvmordstruet
 - v) udgør en trussel mod den offentlige sundhed, eller
 - vi) er involveret i en aktivitet som omhandlet i artikel 3-14 i direktiv (EU) 2017/541
 - j) indberetningsgrunden
 - k) den myndighed, der har oprettet indberetningen
 - l) en henvisning til den afgørelse, der ligger til grund for indberetningen
 - m) den handling, der skal foretages i tilfælde af et hit
 - n) sammenkobling med andre indberetninger, jf. artikel 48 i forordning (EU) 2018/1861
 - o) om afgørelsen om tilbagesendelse er truffet i forbindelse med en tredjelandstatsborger, der udgør en trussel mod den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller den nationale sikkerhed
 - p) lovovertrædelsens art
 - q) arten af personens identifikationsdokumenter
 - r) det land, der har udstedt personens identifikationsdokumenter
 - s) nummeret/numrene på personens identifikationsdokumenter
 - t) dato for udstedelsen af personens identifikationsdokumenter
 - u) fotografier og ansigtsbilleder
 - v) fingeraftryksoplysninger

- w) en kopi af identifikationsdokumenterne, så vidt muligt i farver
 - x) sidste frist for frivillig udrejse, hvis indrømmet
 - y) om afgørelsen om tilbagesendelse er blevet suspenderet eller håndhævelsen af afgørelsen er blevet udsat, herunder som følge af indgivelsen af en klage
 - z) om afgørelsen om tilbagesendelse er ledsaget af et indrejseforbud, der udgør grundlaget for en indberetning om nægtelse af indrejse og ophold i henhold til artikel 24, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2018/1861.
2. De minimumsoplysninger, der er nødvendige for at indlæse indberetning i SIS, er de oplysninger, der er anført i stk. 1, litra a), f), j), l), m), x) og z). De øvrige oplysninger omhandlet i nævnte stykke indlæses også i SIS, hvis de foreligger.
3. Fingeraftryksoplysninger som omhandlet i stk. 1, litra v), kan bestå af:
- a) et til ti flade fingeraftryk og et til ti rullede fingeraftryk fra den pågældende tredjelandstatsborger
 - b) op til to håndfladeaftryk for tredjelandstatsborgere, for hvilke indsamling af fingeraftryk er umulig
 - c) op til to håndfladeaftryk for tredjelandstatsborgere, der er genstand for tilbagesendelse som en strafferetlig sanktion, eller som har begået en strafbar handling på den medlemsstats område, som har truffet afgørelsen om tilbagesendelse.

Artikel 5

Myndighed, der er ansvarlig for udvekslingen af supplerende oplysninger

Det i medfør af artikel 7 i forordning (EU) 2018/1861 udpegede SIRENE-kontor sikrer udveksling af alle supplerende oplysninger om tredjelandstatsborgere, der er genstand for indberetning om tilbagesendelse i overensstemmelse med artikel 7 og 8 i nævnte forordning.

Artikel 6

Hit ved de ydre grænser ved udrejse — bekræftelse af tilbagesendelse

1. I tilfælde af et hit på en indberetning om tilbagesendelse vedrørende en tredjelandstatsborger, som udrejser af medlemsstaternes område via en medlemsstats ydre grænser, videregiver den fuldbyrdende medlemsstat følgende oplysninger til den indberettende medlemsstat ved udveksling af supplerende oplysninger:

- a) at tredjelandstatsborgeren er identificeret
- b) stedet og tidspunktet for kontrollen
- c) at tredjelandstatsborgeren har forladt medlemsstaternes område
- d) at tredjelandstatsborgeren var genstand for udsendelse, hvis det var tilfældet.

Når en tredjelandstatsborger, som er genstand for en indberetning om tilbagesendelse, udrejser af medlemsstaternes område via den indberettende medlemsstats ydre grænse, sendes bekræftelsen af tilbagesendelse til den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med nationale procedurer.

2. Den indberettende medlemsstat sletter indberetningen om tilbagesendelse straks efter modtagelsen af bekræftelsen af tilbagesendelse. Hvis det er relevant, indlæses en indberetning om nægtelse af indrejse og ophold straks i henhold til artikel 24, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2018/1861.

3. Medlemsstaterne udarbejder hvert kvartal statistikker til Den Europæiske Unions Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed (eu-LISA) over antallet af bekræftede tilbagesendelser og antallet af disse bekræftede tilbagesendelser, hvor tredjelandstatsborgeren var genstand for udsendelse. eu-LISA samler de kvartalsvise statistikker til den årlige statistiske rapport omhandlet i denne forordnings artikel 16. Statistikkerne må ikke indeholde personoplysninger.

Artikel 7

Manglende overholdelse af afgørelser om tilbagesendelse

1. Ved udløb af den frist for frivillig udrejse, der er angivet i en indberetning om tilbagesendelse, herunder eventuelle forlængelser, underretter CS-SIS automatisk den indberettende medlemsstat.

2. Med forbehold af proceduren omhandlet i artikel 6, stk. 1, og artikel 8 og 12, og i tilfælde af et hit på en indberetning om tilbagesendelse, kontakter den fuldbyrdende medlemsstat omgående den indberettende medlemsstat ved udveksling af supplerende oplysninger med henblik på at afgøre, hvilke foranstaltninger der skal træffes.

*Artikel 8***Hit ved de ydre grænser ved indrejse**

I tilfælde af et hit på en indberetning om tilbagesendelse vedrørende en tredjelandstatsborger, som indrejser på medlemsstaternes område via de ydre grænser, finder følgende anvendelse:

- a) hvor en afgørelse om tilbagesendelse er ledsaget af et indrejseforbud, underretter den fuldbyrdende medlemsstat omgående den indberettende medlemsstat herom ved udveksling af supplerende oplysninger. Den indberettende medlemsstat sletter omgående indberetningen om tilbagesendelse og indlæser en indberetning om nægtelse af indrejse og ophold i henhold til artikel 24, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2018/1861.
- b) hvor en afgørelse om tilbagesendelse ikke er ledsaget af et indrejseforbud, underretter den fuldbyrdende medlemsstat omgående den indberettende medlemsstat herom ved udveksling af supplerende oplysninger med henblik på, at den indberettende medlemsstat straks sletter indberetningen om tilbagesendelse.

Afgørelsen om den pågældende tredjelandstatsborgers indrejse træffes af den fuldbyrdende medlemsstat i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/399.

*Artikel 9***Konsultation forud for udstedelse eller forlængelse af en opholdstilladelse eller et visum til længerevarende ophold**

1. Hvis en medlemsstat overvejer at udstede eller forlænge en opholdstilladelse eller et visum til længerevarende ophold til en tredjelandstatsborger, som er genstand for en indberetning om tilbagesendelse, der er indlæst af en anden medlemsstat, og som er ledsaget af et indrejseforbud, konsulterer de berørte medlemsstater hinanden ved udveksling af supplerende oplysninger i overensstemmelse med følgende regler:

- a) den udstedende medlemsstat konsulterer den indberettende medlemsstat, før den udsteder eller forlænger opholdstilladelsen eller visummet til længerevarende ophold
- b) den indberettende medlemsstat svarer på anmodningen om konsultation inden for ti kalenderdage
- c) svares der ikke inden for den frist, der er omhandlet i litra b), betyder det, at den indberettende medlemsstat ikke gør indsigelse mod udstedelsen eller forlængelsen af opholdstilladelsen eller visummet til længerevarende ophold
- d) når den udstedende medlemsstat træffer den relevante afgørelse, tager den hensyn til begrundelserne for den indberettende medlemsstats afgørelse og overvejer i overensstemmelse med national ret enhver trussel mod den offentlige orden eller den offentlige sikkerhed, som den pågældende tredjelandstatsborgers tilstedeværelse på medlemsstaternes område kan udgøre
- e) den udstedende medlemsstat underretter den indberettende medlemsstat om sin afgørelse, og
- f) hvis den udstedende medlemsstat underretter den indberettende medlemsstat om, at den har til hensigt at udstede eller forlænge opholdstilladelsen eller visummet til længerevarende ophold, eller at den har besluttet at gøre det, sletter den indberettende medlemsstat indberetningen om tilbagesendelse.

Den endelige afgørelse om, hvorvidt der skal udstedes en opholdstilladelse eller et visum til længerevarende ophold til en tredjelandstatsborger, påhviler den udstedende medlemsstat.

2. Hvis en medlemsstat overvejer at udstede eller forlænge en opholdstilladelse eller et visum til længerevarende ophold til en tredjelandstatsborger, der er genstand for en indberetning om tilbagesendelse, der er indlæst af en anden medlemsstat, og som ikke er ledsaget af et indrejseforbud, underretter den udstedende medlemsstat straks den indberettende medlemsstat om, at den har til hensigt at udstede eller har udstedt en opholdstilladelse eller et visum til længerevarende ophold. Den indberettende medlemsstat sletter straks indberetningen om tilbagesendelse.

*Artikel 10***Konsultation forud for indlæsning af en indberetning om tilbagesendelse**

Hvis en medlemsstat har truffet en afgørelse om tilbagesendelse i overensstemmelse med artikel 6, stk. 2, i direktiv 2008/115/EF, og overvejer at indlæse en indberetning om tilbagesendelse vedrørende en tredjelandstatsborger, som er indehaver af en gyldig opholdstilladelse eller et gyldigt visum til længerevarende ophold udstedt af en anden medlemsstat, konsulterer de berørte medlemsstater hinanden ved udveksling af supplerende oplysninger i henhold til følgende regler:

- a) den medlemsstat, der har truffet afgørelsen om tilbagesendelse, underretter den udstedende medlemsstat om afgørelsen

- b) de oplysninger, der er udvekslet i medfør af litra a), skal indeholde tilstrækkelig information om begrundelserne for afgørelsen om tilbagesendelse
- c) på grundlag af oplysningerne fra den medlemsstat, der har truffet afgørelsen om tilbagesendelse, overvejer den udstedende medlemsstat, om der er grund til at inddrage opholdstilladelsen eller visummet til længerevarende ophold
- d) når den udstedende medlemsstat træffer den relevante afgørelse, tager den hensyn til begrundelserne for afgørelsen som angivet af den medlemsstat, der har truffet afgørelsen om tilbagesendelse, og overvejer i overensstemmelse med national ret enhver trussel mod den offentlige orden eller den offentlige sikkerhed, som den pågældende tredjelandstatsborgers tilstedeværelse på medlemsstaternes område kan udgøre
- e) senest 14 kalenderdage efter modtagelsen af anmodningen om konsultationer underretter den udstedende medlemsstat den medlemsstat, der har truffet afgørelsen om tilbagesendelse, om sin afgørelse eller indgiver, hvis det har været umuligt for den udstedende medlemsstat at træffe en afgørelse inden for denne frist, en begrundet anmodning om at undtagesvis at forlænge fristen for sit svar med højst yderligere 12 kalenderdage
- f) hvis den udstedende medlemsstat underretter den medlemsstat, der har truffet afgørelsen om tilbagesendelse, om, at den fastholder opholdstilladelsen eller visummet til længerevarende ophold, indlæser den medlemsstat, der har truffet afgørelsen om tilbagesendelse, ikke indberetning om tilbagesendelse.

Artikel 11

Konsultation efter indlæsning af en indberetning om tilbagesendelse

Hvis det viser sig, at en medlemsstat har indlæst en indberetning om tilbagesendelse vedrørende en tredjelandstatsborger, som er indehaver af en gyldig opholdstilladelse eller et gyldigt visum til længerevarende ophold, som er udstedt af en anden medlemsstat, kan den indberettende medlemsstat beslutte at trække afgørelsen om tilbagesendelse tilbage. I tilfælde af en sådan tilbagetrækning sletter den omgående indberetningen om tilbagesendelse. Hvis den indberettende medlemsstat imidlertid beslutter at opretholde afgørelsen om tilbagesendelse truffet i overensstemmelse med artikel 6, stk. 2, i direktiv 2008/115/EF, konsulterer de berørte medlemsstater hinanden ved udveksling af supplerende oplysninger i overensstemmelse med følgende regler:

- a) den indberettende medlemsstat underretter den udstedende medlemsstat om afgørelsen om tilbagesendelse
- b) de oplysninger, der udveksles i medfør af litra a), skal indeholde tilstrækkelig information om begrundelserne for indberetningen om tilbagesendelse
- c) på grundlag af oplysningerne fra den indberettende medlemsstat, overvejer den udstedende medlemsstat, om der er grund til at inddrage opholdstilladelsen eller visummet til længerevarende ophold
- d) når den udstedende medlemsstat træffer sin afgørelse, tager den hensyn til den indberettende medlemsstats begrundelser for afgørelsen og overvejer i overensstemmelse med national ret enhver trussel mod den offentlige orden eller offentlige sikkerhed, som den pågældende tredjelandstatsborgers tilstedeværelse på medlemsstaternes område kan udgøre
- e) senest 14 kalenderdage efter modtagelsen af anmodningen om konsultation underretter den udstedende medlemsstat den indberettende medlemsstat om sin afgørelse, eller indgiver, hvis det har været umuligt for den udstedende medlemsstat at træffe en afgørelse inden for den pågældende frist, en begrundet anmodning om undtagesvis at forlænge fristen for sit svar med højst yderligere 12 kalenderdage
- f) hvis den udstedende medlemsstat underretter den indberettende medlemsstat om, at den fastholder opholdstilladelsen eller visummet til længerevarende ophold, sletter den indberettende medlemsstat omgående indberetningen om tilbagesendelse.

Artikel 12

Konsultation i tilfælde af et hit vedrørende en tredjelandstatsborger, der er indehaver af en gyldig opholdstilladelse eller et gyldigt visum til længerevarende ophold

Hvis en medlemsstat får et hit på en indberetning om tilbagesendelse indlæst af en medlemsstat vedrørende en tredjelandstatsborger, der er indehaver af en gyldig opholdstilladelse eller et gyldigt visum til længerevarende ophold udstedt af en anden medlemsstat, konsulterer de involverede medlemsstater hinanden ved udveksling af supplerende oplysninger i overensstemmelse med følgende regler:

- a) den fuldbyrdende medlemsstat underretter den indberettende medlemsstat om situationen
- b) den indberettende medlemsstat indleder proceduren i artikel 11
- c) den indberettende medlemsstat underretter den fuldbyrdende medlemsstat om det endelige resultat af konsultationen.

*Artikel 13***Statistikker om udveksling af oplysninger**

Medlemsstaterne forelægger på årlig basis eu-LISA statistikker om de udvekslinger af oplysninger, der er gennemført i overensstemmelse med artikel 8-12, og om de tilfælde, hvor fristerne i de nævnte artikler ikke blev overholdt.

*Artikel 14***Sletning af indberetninger**

1. Ud over artikel 6 og 8-12 slettes indberetninger om tilbagesendelse, når den afgørelse, der lå til grund for at indlæse indberetningen, er blevet trukket tilbage eller annulleret af den kompetente myndighed. Indberetninger om tilbagesendelse slettes også, når den pågældende tredjelandstatsborger kan påvise, at vedkommende har forladt medlemsstaternes område i overensstemmelse med den respektive afgørelse om tilbagesendelse.
2. Indberetninger om tilbagesendelse vedrørende en person, som har opnået statsborgerskab i en medlemsstat eller enhver stat, hvis statsborgere er berettiget til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, slettes, så snart den indberettende medlemsstat bliver klar over eller er blevet underrettet i medfør af artikel 44 i forordning (EU) 2018/1861 om, at vedkommende har opnået et sådant statsborgerskab.

*Artikel 15***Overførsel af personoplysninger til tredjelande med henblik på tilbagesendelse**

1. Uanset artikel 50 i forordning (EU) 2018/1861 kan de oplysninger, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 4, stk. 1, litra a), b), c), d), e), f), g), h), q), r), s), t), u), v) og w), og de relaterede supplerende oplysninger, overføres eller gøres tilgængelige for et tredjeland efter aftale med den indberettende medlemsstat.
2. Oplysningerne skal overføres til et tredjeland i henhold til de relevante bestemmelser i EU-retten, navnlig bestemmelser om beskyttelse af personlige oplysninger, herunder kapitel V i forordning (EU) 2016/679, til tilbagetagelsesaftaler, hvis det er relevant, og til national ret i den medlemsstat, der overfører oplysningerne.
3. Overførslen af oplysninger til et tredjeland må kun ske, når følgende betingelser er opfyldt:
 - a) oplysningerne overføres eller gøres tilgængelige alene med henblik på identifikation af, samt udstedelse af et identitets- eller rejsedokument for, en tredjelandstatsborger med ulovligt ophold med henblik på vedkommendes tilbagesendelse
 - b) den pågældende tredjelandstatsborger er blevet underrettet om, at vedkommendes personoplysninger og supplerende oplysninger kan blive delt med myndighederne i et tredjeland.
4. Overførsel af personoplysninger til tredjelande i henhold til denne artikel berører ikke rettighederne for ansøgere om og personer med international beskyttelse, navnlig vedrørende nonrefoulement, og forbuddet mod at give eller indhente oplysninger i artikel 30 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU ⁽¹⁾.
5. Oplysninger, der behandles i SIS, og de relaterede supplerende oplysninger, der udveksles i henhold til denne forordning, må ikke gøres tilgængelige for et tredjeland, hvis håndhævelsen af afgørelsen om tilbagesendelse er blevet suspenderet eller udsat, herunder som følge af indgivelsen af en klage begrundet med, at den pågældende tilbagesendelse ville overtræde nonrefoulementprincippet.
6. Anvendelsen af forordning (EU) 2016/679, herunder for så vidt angår overførsel af personoplysninger til tredjelande i henhold til denne artikel, og navnlig anvendelsen, forholdsmæssigheden og nødvendigheden af overførsler på grundlag af artikel 49, stk. 1, litra d), i nævnte forordning, overvåges af de uafhængige tilsynsmyndigheder, der er omhandlet i artikel 51, stk. 1, i nævnte forordning.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU af 26. juni 2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse (EUT L 180 af 29.6.2013, s. 60).

Artikel 16

Statistikker

Eu-LISA udarbejder daglige, månedlige og årlige statistikker, både for hver medlemsstat og i alt, over antallet af indberetninger om tilbagesendelse indlæst i SIS. Statistikkerne omfatter de oplysninger, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra y), antallet af de underretninger, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1, samt antallet af indberetninger om tilbagesendelse, der er slettet. eu-LISA udarbejder statistikker over de oplysninger, som medlemsstaterne har indgivet, jf. artikel 6, stk. 3, og artikel 13. Statistikkerne må ikke indeholde personoplysninger.

Disse statistikker medtages i den årlige statistiske rapport, der er omhandlet i artikel 60, stk. 3, i forordning (EU) 2018/1861.

Artikel 17

Kompetente myndigheder med ret til adgang til oplysninger i SIS

1. Adgang til oplysninger i SIS og retten til søgning i sådanne oplysninger er forbeholdt de nationale kompetente myndigheder som omhandlet i artikel 34, stk. 1, 2 og 3, i forordning (EU) 2018/1861.
2. Europol har inden for sit mandat ret til at tilgå og søge i oplysninger i SIS i overensstemmelse med artikel 35 i forordning (EU) 2018/1861 med henblik på at støtte og styrke de kompetente nationale myndigheders indsats og deres indbyrdes samarbejde om forebyggelse og bekæmpelse af smugling af migranter og af hjælp til irregulær migration.
3. Holdmedlemmerne som omhandlet i artikel 2, nr. 8) og 9), i forordning (EU) 2016/1624 har inden for deres mandater ret til at tilgå og søge i oplysninger i SIS i overensstemmelse med artikel 36 i forordning (EU) 2018/1861 med henblik på gennemførelse af ind- og udrejsekontrol, grænseovervågning og tilbagesendelsesoperationer via den tekniske grænseflade, som Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning har oprettet og vedligeholder.

Artikel 18

Evaluering

Kommissionen evaluerer anvendelsen af denne forordning senest to år fra den dato, hvor den begyndte at finde anvendelse. Denne evaluering omfatter en vurdering af de mulige synergier mellem denne forordning og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2226 ⁽¹⁾.

Artikel 19

Anvendelse af bestemmelserne i forordning (EU) 2018/1861

I det omfang det ikke er fastsat i nærværende forordning, finder indlæsning, behandling og opdatering af indberetninger, bestemmelserne om medlemsstaternes og eu-LISA's ansvarsområder, betingelserne vedrørende adgang til og undersøgelsesfristen for indberetninger, behandling af oplysninger, databeskyttelse, erstatningsansvar og overvågning og statistikker som fastlagt i artikel 6-19, artikel 20, stk. 3 og 4, artikel 21, 23, 32 og 33, artikel 34, stk. 5, og artikel 38-60 i forordning (EU) 2018/1861 anvendelse på oplysninger, der er indlæst og behandlet i SIS i overensstemmelse med nærværende forordning.

Artikel 20

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den dato, der fastsættes af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 66, stk. 2, i forordning (EU) 2018/1861.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2226 af 30. november 2017 om oprettelse af et ind- og udrejsesystem til registrering af ind- og udrejseoplysninger og oplysninger om nægtelse af indrejse vedrørende tredjelandsstatsborgere, der passerer medlemsstaternes ydre grænser, om fastlæggelse af betingelserne for adgang til ind- og udrejsesystemet til retshåndhævelsesformål og om ændring af konventionen om gennemførelse af Schengenaf-talen og forordning (EF) nr. 767/2008 og (EU) nr. 1077/2011 (EUT L 327 af 9.12.2017, s. 20).

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. november 2018

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

K. EDTSTADLER

Formand
